

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL POBLE CATALÀ

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRENTA
CARRER FORTY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 123 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.351

BARCELONA, DIMECRES, 16 AGOST DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Per la Diputació general catalana

TRES INFORMES

El d'«El Poble Català»

EXCELENTÍSSIMS SENYORS:

EL POBLE CATALÀ acut, amb patriòtica satisfacció, a l'informació oberta sobre el projecte de la Diputació general catalana. Y al fer-ho, no's proposa examinar tots els aspectes del projecte, ni intentar fer-ne un estudi complet. No més vol tractar sucintament alguns punts especials, que a continuació exposa:

I. Mancomunitat o Generalitat?

Aquest diari, al parlar assíduament en les darreres setmanes, del projecte de constituir la Diputació catalana, ha posat cura en emprar el menys possible la paraula «Mancomunitat». Casi sempre, en el seu lloc, hem escrit «Federació de províncies catalanes», «Diputació general» o «Generalitat».

Y es que sentim pel mot «Mancomunitat» una certa repugnància, que no's dol confessar. Aquest mot, de tirat disgraciós, és un arcaisme castellà, que ha tingut la seva realitat social en terres de Castella. Però a Catalunya no té cap història, y amb prou feines es de mena catalana. Per altra part — y aquesta raó és més important — el terme «Mancomunitat» hauria de canviar-se, per impropi, en l'esdevenidor, puig el triomf de l'autonomia, que constituiria la nostra esperança y la nostra forsa, el faria inadequat per designar el organisme representatiu de Catalunya. Tal com ara s'organitzarà la Diputació catalana, serà, evidentment, una Federació o Mancomunitat de les quatre províncies, d'aquelles províncies artificials, burocràtiques, confeccionades en un gabinet ministerial; però l'aspiració de tots els autònoms catalans — que és el mateix que dir de l'immensa majoria dels catalans — és arribar a un organisme que sigui representació directa, total, de la patria viva; y aquest organisme no seria pas una Mancomunitat.

Per què no adoptar aquest altre terme tan expressiu, tan català, tan apropiat, tan bell, de «Generalitat»? Ell ens obre l'ànima a les confiances patriòtiques; ell ens comunica una feconda fortalesa per sostenir les noves lluites en pro de l'integral autonomia de Catalunya.

II. Les comarques

La proposició aprovada per les quatre Diputacions declara que, creada la Diputació general, hi haurà organismes intermèdies entre aquesta y els municipis catalans, organismes que podran ésser els provincials d'ara o bé aquells altres que en l'avenir se creïn.

Aqueixos nous organismes que podrien substituir les actuals Diputacions provincials, haurien d'estar constituïts, principalment, sobre la base territorial de les comarques històriques, modificades en quant calgui. Aquestes responen a condicions geogràfiques, econòmiques, lingüístiques, de costums, etc.; són divisions naturals, espontànies, amb molta més vida que les províncies que l'any 1833 creà un simple decret.

No deixem de comprendre els considerables obstacles amb que toparia l'intent de suprimir tot seguit les demarcacions y els organismes provincials y de fer demarcacions y crear organismes comarcals. Però seria bo que, el més aviat possible, s'arribés a donar existència oficial a les comarques, adue sense necessitat de destruir les províncies de avui.

III. L'espirit del nou organisme

Qui pot negar que aquesta Generalitat que està a punt de constituir-se és una conquesta del moviment autonomista del nostre poble? Qui pot desconèixer que és filla de l'espirit català renaixent? Sense aquest moviment, sense aquest esperit, qui hauria pensat mai en aplegar en un organisme comú els quatre bocins de la Catalunya trocejada?

Sil futur organisme veu infantat per l'espirit català; si es una conquesta de la renaixença patriòtica, ha de servir aquest esperit; ha d'ajudar al desplegament d'aquesta renaixença. La futura Diputació general se negaria a si mateixa si no estés moguda per l'aspiració a l'autonomia, si no's considerés a si pròpia com un organisme en marxa, en evolució ascendent, en gradual creixença.

No pot separar-se la qüestió de la Diputació general de la qüestió catalana. Y des del punt de vista de la qüestió catalana, no tindria cap valor, cap transcendència política el futur organisme, en el cas que se'l volgués considerar com una cosa definitiva.

Aleshores tindria un valor administratiu major o menor, però no portaria cap solució, ni cap principi de solució, al problema de la nostra patria. La solució del problema català no pot estar més que en el triomf de la plena autonomia. Les concessions parcials fan més tolerable la vida present d'un poble, però no li apaguen el desig ardent de llibertat. Entre'ls pobles que a Europa lluiten per la seva causa nacional, n'hi ha que gaudeixen de considerables llibertats; n'hi ha que tenen Parlaments propis amb facultats relativament amples, y, no obstant, la qüestió nacionalista hi segueix en peu.

Per això creiem que'l nou organisme ha d'estar mogut per un esperit francament autonomista; que ha d'anar desplegant, amb tant seny com coratge, el seu camp d'acció, les seves facultats, y que a l'unir y refer el cos de la patria, li ha de donar l'ànima de la patria.

Per la Redacció d'EL POBLE CATALÀ,
A. Rovira y Virgili

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

sinó'l Parlament de Catalunya—els senyors diputats podrien inscriure a totes o qualsevol de les susdites Comissions permanents, nomenant, empró, una Junta o Comitè que les representés y preparés—mitjançant el nomenament de corresponents, si ho creïen convenient—els projectes que un cop sotmesos a l'aprovació de la Comissió en ple, serien portats a l'assamblea

Atribucions

Com a mínim no més de les seves aspiracions accepta aquesta Joventut, que per dirse nacionalista no creuà associada l'integritat del seu ideal fins que Catalunya amb l'obtenció completa de la seva autonomia pugui donar-se un Parlament amb facultats legislatives, les atribucions que al nou organisme li senyalaven, sens dubte, però no trobar un obstacle invencible en les actuals lleis de l'Estat, la proposició aprovada per la Diputació de Barcelona y successivament adoptada per les de les altres províncies germanes.

Dintre dels grans rams de Cultura, Beneficència y Obres públiques, gran y profusa pot ésser la tasca del futur y desitjat organisme y fora pesat y intermenable inventari anar senyalant una per una totes les coses que pot fer. Ens releva, ademés, molt d'aquesta tasca la Memoria presentada a la Diputació de Barcelona per son il·lustre president don Enric Prat de la Riba, qual nobilíssim treball creiem que podria incorporar-lo en son programa, per a estendre les seves iniciatives a Catalunya, la futura Generalitat Catalana.

Hi ha tanta cosa a fer a Catalunya! Posar les nostres carreteres en un estat que no sigui com ara, vergonyós per a l'Administració; comunicar degudament y dignament a tots els pobles, per petits que siguin, mitjançant un ample plan d'ensenyament veïnals; estendre per tota la nostra patria una xarxa de ferrocarrils secundaris que transportin a les grans vies ferries els productes de les comarques fins avui abandonades, permetent l'exploració fructífera y la circulació dels fruits del nostre sol; recullir y ampliar fins a convertir-la en l'Universitat Catalana aquesta obra fins avui migrada y malejada dels E. U. C., mantenint dignament aquesta institució benèfica de l'Institut d'Estudis Catalans; millorar, completar y modernitzar els actuals nosocomis y establiments de refugi; empenydr la formació seriosa del catàstre parcel·lari de Catalunya, base indispensable d'una bona justícia tributaria y la repoblació forestal de nostra terra; crear amb arreglo a un plan orgànic en les comarques industrials y comercials de la nostra patria una xarxa de treball regular l'oferta y la demanda de la mà d'obra y instituir el evitació, per facilitar el transport de la mateixa, hi ha en tot això y en molt més que omittim, treball per a algunes generacions que sentin més amor patri que no pas la nostra.

Com hem dit, no volem delimitar en l'enumeració de totes aquestes coses, que són indispensables per a tot poble que senti la dignitat de la civilització contemporània, encara per nosaltres són moltes d'elles il·lusions de la fantasia.

L'Hisenda Catalana

Si n'hem enumerat algunes es para arribar a una conclusió que creiem capdal: la de que per a totes aquestes coses se necessiten diners en abundor, y per lo tant, que és indispensable que'l nou organisme tingui una Hisenda pròpia.

Cóm crearia y cóm nodriria l'Hisenda Catalana?

Aquest creiem que serà, Excmos. Srs., el mateix problema que haurà de discutir el català amb l'Estat, que es segueix regatejant fins el darrer moment els subsidis necessaris per a la permanència y tasca fecunda del nou organisme català.

Aquests dies, en la discussió y comentaris provocats pel projecte sobre'l qual estem informant, n'hem sentit apuntar una de solució: la del concert econòmic a semblansa de les Províncies Basques o de les quotes federales als establiments en la Confederació Germànica.

Doncs bé, Excmos. Srs., aquesta Joventut no s'amaga de dir sobre això com sobre tot, llealment, resoltament, la seva opinió en absolut contrària a un concert econòmic de Catalunya amb l'Estat espanyol.

No ignorem els prestigis que en la nostra terra té semblant orientació de política financera, que en època no llunyana akeixava fins y tot els apassionats populars.

Nosaltres, empró, amb la nostra imprudència de joves, no dublem en manifestar resoltament enemics d'aital solució, per cràstica desventajosa en extrem per ambdues parts concertants o contractants.

Els Estats moderns no poden acceptar que la llur Hisenda se nodreixi de les jumes, invariables durant determinats períodes (els que duren els concerts) que li aportin els organismes autònoms que'ls componen. Els pressupostos dels Estats moderns, dintre de la seva progressió constant, són d'una gran mobilitat, y per això fins en aquells Estats federatius en els quals més amplia autonomia conserven els Estats que'ls componen els rígids concerts econòmics van abandonant-se per ésser substituïts per impostos de caràcter general o federal.

Hem dit que fora també desventajós per a Catalunya l'establir un concert econòmic amb l'Estat, y anem a demostrar-ho. En virtut de aital concert, Catalunya se substituiria a l'Estat en la cobrança dels impostos que's contractessin y encara que aquest els repartís d'una manera més equitativa que l'Estat, a més de que sempre la Hisenda catalana seria responsable davant de la de l'Estat del versament total de la quantitat contractada, farien odiós el Fisc català perquè'l poble no sabria distingir y no veuria en ell un mer agent intermediari, sinó un usufructuari directe. Y aquesta odiositat se convertiria en un despesquí per a les nostres idees autonomistes.

Ans al contrari, excelentíssims senyors, nosaltres creiem necessari que'l poble vegi y comprengui, sobre tot en matèria d'impostos, a qui paga; nosaltres creiem que s'han de distingir ben bé els recursos de l'Estat y dels organismes interiors. Així nosaltres en l'orde de les finances no sabem veure cap contradicció amb els nostres ideals polítics, ans al contrari, la nostra doctrina econòmica és completament y deducció lògica de

aquells. Per això ens declarem partidaris de que hi hagin impostos federals o de l'Estat, impostos regionals o nacionals, impostos provincials (en el cas de subsistir l'organització provincial) y impostos municipals.

Per això, finalment, creiem que l'Hisenda de la Generalitat Catalana hauria que no dir-se dels recursos que li proporcionessin aquells serveis qual atenció exclusiva podria reclamar de l'Estat y de les rendes que li donessin els nous serveis que necessàriament haurà de crear.

Per què l'Hisenda Catalana no tindria de entrar, Excmos. Srs., en la corrent dels pressupostos industrials que va fent camí en tots els pobles moderns? En aquest punt creiem que els ferrocarrils econòmics podrien ésser una bona y sanejada font d'ingressos per a l'Hisenda de la Generalitat Catalana, com ho és per exemple per a la Diputació de Biscaia els ferrocarrils econòmics de B. bito.

No pretenim amb aquestes modestes observacions senyalcar cap camí a aquesta il·lustre Ponència. Les fem no més, Excmos. senyors, per a demostrar que aqueixa Joventut s'ha preocupat del magne projecte sobre'l qual informa y la transcendència del qual per a la nostra terra ha vist clarament.

Funcionament

En aquest punt, Excmos. Srs., la nostra pensament s'extingia de joves patriotes, s'extingia en visions magnífiques. Nosaltres la veiem actuar en la nostra imaginació la nova Generalitat Catalana; la veiem reconstituït per un treball metòdic y seriós la personalitat de Catalunya; tornar a la nostra Patria ben volguda an aquells temps de grandesa en els quals era flor gentil de l'iberia, reina y senyora del Mediterrani. El veiem reunit, el nou Parlament de Catalunya en son històric Palau en el qual encara semblen sentir-se

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

Excmos. Senyors ponents del projecte de Diputació Catalana.

sa importància. La Mancomunitat caldrà que se preocupi de la conservació de l'immens tresor artístic y dels monuments que s'aixequen en tota la nostra patria y molt especialment de la formació de biblioteques fixes y ambulants que, per a qualitat y funcionament, responguin a les necessitats de nostre poble. Hi ha, entre nosaltres, un fort contingent de gent senzilla, jova o vella, que per llur caràcter o vocació, no abandonen mai l'estudi; altres que, sens dedicar-se especialment a l'estudi, corquen en les biblioteques el refinament de llur esperit. Per tot això, entenem que la Mancomunitat no deu abandonar aquest punt.

Deurà també veïllar per la integritat de tot lo que siguin costums, lleis y usatges de la nostra terra que li resten, encara, dedicant a especial protecció y apoi a la conservació y millorament d'aquelles que ja sia en forma de solennitats, esdeveniments o en la de regimens mancomunats de coneu y de regadiu, constituint per si sols caràcters típics que distinguen cada una de les comarques — no lo que se n'ha dit províncies — que formen Catalunya.

Exposades lleugerament les anteriors consideracions, anem a concretar nostre pensament en la següent forma:

Admetent, en tota sa integritat, les conclusions formulades en l'informe presentat pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de la Indústria, del qual forma part aquesta Secció Permanente y donant-les com a reproduïdes en sa totalitat, diem:

Que la Mancomunitat ha d'entendre també a la extensió dels Estudis Universitaris Catalans, fins a fer-ne la Universitat Catalana; ha de prestar tot son apoi material a les institucions culturals y artístiques y als centres d'ensenyansa intel·lectual y de cultura física que avui existeixen, l'ls de la iniciativa particular y de la de les col·lectivitats, procurant la creació de noves institucions similars arreu de Catalunya; s'haurà de preocupar de la conservació del tre-or artístic y monuments escampats per nostra terra; haurà d'augmentar y establir noves biblioteques, creatives de fixes y d'ambulants, que corresponguin a les necessitats comarcals de nostre poble, y deurà veïllar per la integritat de tot lo que siguin costums, lleis y usatges de Catalunya, conservadores dels caràcters típics de totes y cada una de les comarques catalanes.

Barcelona, 12 agost 1911. — Per la Secció de Propaganda,

El president, El secretari,

Joaquim Delclós Josep Duch y Solà

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Excmos. senyors presidents de les quatre Diputacions catalanes que formen la ponència aomenada per l'estudi de l'organització de la Mancomunitat Catalana.

Ex

ECOS

EN Francesc Pujols — un dels més grans escriptors de Catalunya — va escriure aquest vers evocador i fondo:

Oh, divendres, gran divendres,
la soletat del món!

fet convergir en profit propi totes les fonts d'energia que la natura i la civilització posen al servei de l'home. Cultura, Personalitat, volen dir, en darrer terme, els segons Drets de l'Home, elevat per damunt del nivell de la massa dels incultes i dels impersoneles; signifiquen, en darrer terme, una revolució moral i social i per consegüent política de les conseqüències més trascendents.

Aquesta revolució en nom de la Personalitat ja presentada per Goethe l'ha predicada excel·lentment Nietzsche. Fins ara la Moral se movia perpètuament en el pla d'aquesta qüestió: «Hem de preocupar-nos pel nostre propi bé o pel bé dels altres?». Aquesta qüestió a Nietzsche no'l preocupa; penja'ment no prescindeix. «Fins a quina grau es perfecte l'home, en quina altura objectiva se troba el seu caràcter, això és per Nietzsche l'essencial qüestió de la Moral, davant de la qual tots els estils, tots els sentiments del subjecte són quelcom de secundari. De igual manera els efectes i resultats de la nostra existència i activitat són no més que un reflex secundari del valor propiament moral, que és lo que cada hu de nosaltres ens. Amb això Nietzsche va superar l'altra alternativa en la qual Kant se trobava encara agafat. Aquesta alternativa se pot formular així: si el valor de la nostra vida no està en el nostre Obrar, té d'estar en el nostre Fruir. En la manera de desfer-se del parany d'aquesta alternativa és al punt més profundament original de l'Ètica de Nietzsche. Abans de Nietzsche, des del moment que la pròpia personalitat se constituïa en el centre de l'interès vital sense el lligam d'un imperatiu amb contingut concret o condemnat en una fórmula abstracta, era fatal que el filòsof veies aparèixer immediatament el Subjecte, l'Egoisme, el Placer, com únics guies de la pràctica. Nietzsche, el primer de tots, ha afirmat que en la pura condició de la persona individual pot haver-hi un valor objectiu, elevat per damunt de tot desig de Placer, per damunt de tot Egoisme. Essent, doncs, la Vida el més alt valor i portant els seus conceptes en si mateixa, l'home més elevat com existència, com eim del tipu Home es per consegüent el valor objectiu més alt que pugui haver-hi en la Vida, essent completament indiferent que en aquest mateix home aquesta vida elevada, dominadora, se reflecti com plaer o com dolor.

Un altre cop en l'història s'ha trobat, doncs, la pedra angular de l'individu per bastir al seu damunt una nova Societat. És una nova reforma religiosa la predicada per Nietzsche. Aquesta nova moral de la Personalitat amara actualment tota la cultura alemanya. En aquesta doctrina de la Personalitat, portada per Nietzsche a les darreres conseqüències, ha trobat la massa germanica l'atmosfera pròpia en què'l seu pensament pot respirar i ple plinó. Ha trobat en ella el gran secret de renovar-se a si mateixa renovant ensenys el món.

Aquesta doctrina n'ètzehana que comença ja a ésser patrimoni de tot el món civilitzat és de pura arrel germànica. Aquesta afirmació de la Personalitat com suprem valor humà per damunt de tots els ideals de l'era que finex amb el Socialisme ha informat constantment tota l'evolució de la cultura alemanya desde la seva portentosa eclosió a principis del segle XIX. Aquesta evolució espontània va sofrir una gran interrupció amb la Revolució francesa i el domini napoleònic. Els ideals de la Revolució que virtualment varen triomfar a Alemanya amb la constitució de l'Imperi, eren històricament més antics que les característiques de la cultura alemanya. El fons d'idees de la Revolució descansava en el pensament filosòfic dels segles XVI, XVII i XVIII, i políticament, com ja varem dir en l'article anterior, se resumien en el ja vell «Dret natural». L'home dels Drets de la Revolució és l'home abstracte, d'aquí l'igualtat absoluta dels drets de tots els homes. En canvi, la doctrina germànica de la Personalitat és eminentment jeràrquica. Reconeixent aquest dret, igual en tots els homes pel sol fet d'ésser homes, afirma un «super dret», podrien dir, un privilegi per tots aquells que revelen una potència excepcional en la seva condició humana. Naturalment tots aquests «super drets» no han passat dels dominis de la filosofia per ara, però quan arriba l'hora d'importar-los definitivament en una forma que no podem encara sospitar en el text de tots els codis futurs, quan entrem en la plenitud de l'era esdevinidora. D'igual manera les idees de la Revolució avui ja convertides en lleis, varen florir tregues per tot Europa pels infolts dels juristes i per les reunions dels enciclopedistes.

El pensament alemany ha obert les portes de l'avenir de l'humanitat en marxa.

MANUEL DE MONTOLIU

Notes polítiques

Informació de la Mancomunitat

Ahí a acabar el terme senyalat per enviar a la pònia de les quatre Diputacions els «rapports» referents a la Mancomunitat catalana.

La Junta municipal de l'U. F. N. R. va enviar, per conducte del diputat senyor Roig i Armengol, un treball aprovat en sessió del dia 14. La Joventut F. N. R. també va fer entrega del seu «rapport», que publicarem en l'edició d'avui.

EL POBLE CATALÀ ha volgut contribuir al millor èxit de l'informació enviant-hi un estudi que, reflexant el pensament de tots els que hi treballen, ha escrit el nostre company de redacció don Antoni Rovira i Virgili.

El cens de l'U. F. N. R. a Barcelona

Estan acabant les còpies de les llistes per districtes, i demà mateix s'anunciaran els punts on quedaran a la disposició dels adreistes per consultar-les.

Probablement avui quedarà acabada la distribució a domicili de les paperetes que acrediten l'inscripció i donen dret a pendre part en les votacions de la nostra reunió política. La Junta municipal anunciarà lo que han de fer aquells que no l'hagin rebuda.

Fins suposant que duri tota aquesta setmana el treball de rectificació, les eleccions per la Junta municipal podran tenir lloc el dimenge vinent, cosa que, no obstant, no ha sigut acordada encara.

Avís de reunió

La Junta directiva de l'U. F. N. R. del districte II celebrará aquest vespre la seva sessió ordinària corresponent al present mes, figurant en l'ordre del dia de la mateixa importants assumptes de caràcter administratiu i de caràcter polític.

Aquest rotol d'una vella avar barcelonina, plena tota l'ànima i tot l'espectacle del dia d'ahir. Com càlzer laics, els gots s'alcen al cel en honor de la Verge, els àngels somriuen, i els bàrquies cristians, senten el content inefable d'aquelles libacions, que la bona Verge els hi perdonarà per haver begut molt en aquest món, com Jesús perdonava als que havien estimat molt.

Però això és al camp, que aquí, a ciutat, no veiem més que soldats, minyones, obrers que no poden anar més enllà de Sant Andreu, ciutadans humils sense poble ont anar i uns quants periodistes que ofencen a la Verge una mica de cervesa del país, barata i calenta.

La Madre de Dios de Agosto
los ángeles la circundan,
mientras otros beben mosto.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagradable visió, els amos de l'establiment, col·locaren damunt de les negres columnes, uns frescos, representant, es de su-

posar, uns walkyries, mes sense llansa, ni ornaments guerrers i si tan sols amb les negres cabelleres, tapant la seva nuca.

Aquestes pintures han desaparegut. Per què? Diuen que per concepcions de certa gent que les trobava immorals. No protestem. La dona, nua o vestida, és d'argila ideal i aquelles dones no n'eren gaire d'ideals. Mes era per això que's tenien de trobre. No per l'immoralitat, sinó pel mal gust. Eugeni d'Ors, dandi espiritual, ho deia: «Lo més revolucionari a Barcelona, és tenir bon gust». Y lo més conservador. Per què, doncs, revolucionaris i conservadors, no atendre al bon gust, que és lo eiem i lo seleste i no pas a la moralitat o immoralitat, que és lo tranzitori i lo plebeu? Immoral!, pot dir un filisteu qualsevol, però no dirà mai, mal gust! Y l'elecció, però un vendor de xulles, pot oferir dubtes, que ni l'Ors, ni el pobre xicot que fa aquests «ecos», sentiran.

Quan hi hagi un succés que ho exagerin. El negoci és el negoci. Empré fer negoci amb lo que no existeix, ens sembla tenir massa instint mercantil.

EL cine «La Walkyria», té un aspecte futurari que farà cantar irat al diu Wotan. Sembla un temple egipci d'escenògraf de màxima amplitud. Sens dubte per contrarestar la desagrad

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI

Torna aquest teatre a son genre predilecte amb obres de gran espectacle. Dissabte, 19 de agost de 1911. Reproducció del viatge en dos actes y dotze quadros.

OHE!! OHE!! MISS FLORI

Prendenthi part les angleses que estrenaren la obra. En preparació gran novetats y debuts de renomats artistes.

Teatre de Novetats

Turne del sens rival il·lusionista

Exit VATRY Asombro

Avui, dimecres, a un quart de deu.

NOTABLE Y VARIAT ESPECTACLE

LES CREACIONS DE VATRY

LA MALLE ECLIPSEE

MONNA VANNA

La gruta misteriosa

Fuentes luminosas

y els notables artistes

Mme. DELIA Y BOSCO

Miss MAY Y C.

Gran Teatre Comtal

(Succursals del Cine Bo'emía)

Grandes cineatògrafs. — Avui, dimecres, el

programa m'és interessant de tots els cines.

Grans pel·lícules d'estrena:

La mujer caprichosa

(Vitrage)

Gloriformo

(Pasendi)

La hora que mata

(Gaudí)

«Vecino y vecina» (interpretada per Max Lin-

der), «La cuñada», «Pathé, revista», últim dia

de la

Cautividad de Napoleón

y altres de veritable novetat. — General, 10 cen-

tims; entrada y butaca, 15 cèntims.

SATURNO PARQUE

El lloc més fresc de Barcelona.

Entrada de passeig, 0'10 pessetes.

LA RABASSADA

ATRACCIONS AMERICANES

Water Chute, Scenic Railway, Alleys Bowling, Cake Walk, Casa encantada, Palau de la princesa, Palau de la rialla, Passeig y MUSIC-HALL.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escollir una atracció.

HOTEL RESTAURANT

obert dia y nit. — Gabinet particular. — Cuina de primera. — «Chef» de París. — Servei a la carta.

ORQUESTRA DE TIGANES

Selecció concertis tots els dies de dotze a tres tardes, de cinc a set, de vuit a dotze nit a la Terrassa y Saló menador. Coberts desde 5 pessetes.

Medi de comunicació amb

Barcelona

1.ª TRAMVIA DIRECTE desde

qualsevol punt de Barcelona a La Ra-

bassada, pel Passeig de Gràcia y Pas-

seig de la Diputació, sortint de Casa

Gonià.

2.ª SERVEI COMBINAT amb el FU-

NICULAR DEL TIBIDABO, ont els auto-

mòbils de la Societat La Rabassada

prenen als viatgers pera portarlos fins

als seus establiments.

CASINO PARTICULAR.—RESTAU-

RANT DE LUXE.—JOCOS VARIATS.

3.ª

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els

dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els di-

videndres, bouillabaisse, Dissabtes, menú corrent

y vegetarià.

Cinematògrafs

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, dimecres, programa extraordinari. Les

interessants pel·lícules d'estrena:

La mujer caprichosa

(Vitrage)

Gloriformo

(Pasendi)

La hora que mata

(Gaudí)

«Vecino y vecina» (interpretada per Max Lin-

der), «La cuñada», «Pathé, revista», últim dia

de la

Cautividad de Napoleón

y altres de veritable novetat.

Gran Saló Doré

Avui, dimecres, herms programa de pe-

lícules.

4 - colossals atraccions - 4

FERY-FERY-FERY-FERY

MORLEY AND MORS (debut)

Los Sevillanitos

BROOKS AND DUNCAN

Ventriloque - Equilibrista - Cant - Música

Excentrics

Concerts

Gran Eden Concert

Musical-Hall Parisien — Unic a Barcelona. —

Tots els dies, tarde, a d's quart de 4; nit, a

dos quarts de 10: Gran espectacle de varietats.

ALDÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit. GRAN TROUPE DE

VAR ETIQUES — SANSULETES COMIQUES

Restaurants a la carta. Ser. i det. orde, dia y nit.

Botlletí comercial

15 d'agost de 1911

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del Centre Algodonero de Barcelona.

IVERPOOL, 15 d'agost

Anterior

Tanca Obre 2.ª 3.ª Tanca

Disponible..... 6'71 6'84 6'84 6'84

Agost..... 6'37 Nom. 6'39 6'45

Agost-Setembre..... 6'25 6'28 6'23 6'32 6'36

Setembre-October..... 6'05 6'08 6'05 6'11 6'17

October-Novembre..... 6'09 6'01 6'08 6'11

Novembre-Desembre..... 6'05 6'07 6'07 6'07

Desembre-Janer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Janer-Febrer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Febrer-Mars..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Mars-Abril..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Abril-Maig..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Maig-Juny..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Juny-Jul..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Jul-Agost..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Agost-Setembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Setembre-October..... 6'05 6'05 6'05 6'05

October-Novembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Novembre-Desembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Desembre-Janer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Janer-Febrer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Febrer-Mars..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Mars-Abril..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Abril-Maig..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Maig-Juny..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Juny-Jul..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Jul-Agost..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Agost-Setembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Setembre-October..... 6'05 6'05 6'05 6'05

October-Novembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Novembre-Desembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Desembre-Janer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Janer-Febrer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Febrer-Mars..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Mars-Abril..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Abril-Maig..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Maig-Juny..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Juny-Jul..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Jul-Agost..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Agost-Setembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Setembre-October..... 6'05 6'05 6'05 6'05

October-Novembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Novembre-Desembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Desembre-Janer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Janer-Febrer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Febrer-Mars..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Mars-Abril..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Abril-Maig..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Maig-Juny..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Juny-Jul..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Jul-Agost..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Agost-Setembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Setembre-October..... 6'05 6'05 6'05 6'05

October-Novembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Novembre-Desembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Desembre-Janer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Janer-Febrer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Febrer-Mars..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Mars-Abril..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Abril-Maig..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Maig-Juny..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Juny-Jul..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Jul-Agost..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Agost-Setembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Setembre-October..... 6'05 6'05 6'05 6'05

October-Novembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Novembre-Desembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Desembre-Janer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Janer-Febrer..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Febrer-Mars..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Mars-Abril..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Abril-Maig..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Maig-Juny..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Juny-Jul..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Jul-Agost..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Agost-Setembre..... 6'05 6'05 6'05 6'05

Setembre-October..... 6'05 6'05 6'05 6'05

ALEXANDRIA, 10 d'agost

Ant. Obre Avui-Obre

18 5/8 18 1/2

18 9/16 18

Quint.

NOVA-YORK, 15 d'agost

Ant. Obre Tanca

Disponible..... 12'40 12'40 12'40

Agost..... 12'14 Nom. 12'47

Setembre..... 11'23 11'23 11'23

October..... 11'19 11'29 11'43

Novembre..... 11'17 11'17 11'17

Desembre..... 11'21 11'21 11'21

Janer..... 11'16 11'28 11'39

Mars..... 11'23 11'34 11'49

Maig..... 11'32 11'32 11'32

NOVA-ORLEANS, 15 d'agost

Ant. Obre Tanca

Disponible..... 11'7/8 11'7/8 11'7/8

Agost..... 12'00 Nom. 11'21

Setembre..... 11'24 11'24 11'24

October..... 11'11 11'21 11'32

Novembre..... 11'11 11'11 11'11

Desembre..... 11'14 11'25 11'35

Janer..... 11'26 11'38 11'47

Maig..... 11'36 11'36 11'36

Arribades als ports dels Estats Units: 5,000 bales

en 2 dies, contra 7,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta

Sindical del Col·legi de Corredors Reals de Comerç

de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Processada Midling Fully good Good Mid-

N.-Orl. Texas 213 a 215 207 a 210 202 a 204

Altres ports... 218 a 220 205 a 208 201 a 203

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILIA GAISSEY Y C., carrer

Princesa, 62.

HAVER, 1 d'agost

Ant. Obre Tanca

Setembre..... 11'7/8 11'7/8 11'7/8

Desembre..... 11'11 11'11 11'11

Maig..... 11'36 11'36 11'36

Feita.

NOVA-YORK, 14 d'agost

Ant. Obre Tanca

Setembre..... 11'7/8 11'7/8 11'7/8

Desembre..... 11'11 11'11 11'11

Maig..... 11'36 11'36 11'36

Feita.

HAVER, 14 d'agost

Ant. Obre Tanca

Setembre..... 11'7/8 11'7/8 11'7/8

Desembre..... 11'11 11'11 11'11

Maig..... 11'36 11'36 11'36

Feita.

NOVA-YORK, 14 d'agost

Ant. Obre Tanca

Setembre..... 11'7/8 11'7/8 11'7/8

Desembre..... 11'11 11'11 11'11

Maig..... 11'36 11'36 11'36

Feita.

HAVER, 14 d'agost

Ant. Obre Tanca

Setembre..... 11'7/8 11'7/8 11'7/8

Desembre..... 11'11 11'11 11'11

Maig..... 11'36 11'36 11'36

Feita.

NOVA-YORK, 14 d'agost